

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

M. Ant. Mvreti Variarvm Lectionvm Libri XV

Muret, Marc-Antoine

Antverpiæ, M. D. LXXXVI.

Cap. 6. Indicata vetus scriptura duum locorum è libro secundo de
Diuinatione.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70864](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70864)

& in Phœnissis, *σὺν δέμας ἀνεώκειν* Θ. ut ergo illi Græca dicendi genera exprimebant, ita facere oporteret eos, qui se nostris temporibus poetas perhiberi volunt.

Aris Corinthij temperatura quomodo inuenta.

CAPVT V.

SUPER are Corinthio, quænam illius origo fuerit, varia tradita sunt ab antiquis. Plinius casu mistum esse ait, Corintho, cùm caperetur, incensa. L. quoque Florus eandem sententiam sequitur, à quo ita hæc de re scriptum est: *Aris notam pretiosiorẽ ipsa opulentissimæ vr̄bis fecit iniuria: quia incendio perustis plurimis statuis atque simulacris, aris, auri, argentiq̄, venæ in commune fluxere.* At alij vnã modò antiquis temporibus domum Corinthi arsisse dicunt, in qua cùm auri argentiq̄ nonnihil inesset, aris autem magna vis, commista illa, & in eandem confusa massam, ex eo metallo cuius maior inerat pars, Corinthij aris nomen acceperint. Alij etiam, quod propius ad veri similitudinem accedere videtur, narrant, ærarium quendam fabrum Corinthi fuisse, qui cùm incidisset in thecam auri plenam, eamq̄ sibi abstulisset, ne id resciretur, metuens, dissectum in minutas particulas aurum paulatim æri admiscuerit, admirabilemque illam temperaturam effecerit, qua magnas sibi opes postea comparauit.

Indicata vetus scriptura duum locorum è libro secundo De Diuinatione.

CAP. VI.

BENE & emendatè scriptus erat in veteribus libris locus hic è secundo De Diuinatione: *Ad nostri augurij consuetudinem dixit Ennius:*

Quom tonuit lauum bene tempestate serena.

At Home-

At Homericus Vlysses apud Achillem querens de ferocitate Troianorum, nescio quid hoc modo nuntiat:

Prospera Iupiter his dextris fulgoribus edit.

atque ita eum legit Petrus Marsus: indicatque, versum esse sumptum ex Iliados nono, ut valdè mirer, quæ fuerit eorum audacia, qui Asiæem postea pro Vlyssæ scripserunt. Nam quod Victorius credidit, esse *μυστικὴν* Ciceronis *ἀμύσθημα*, non viderat videlicet veteres libros, neque commentarium Marfi. Quem si legisset, cognouisset etiam, se non valdè necessariam operam sumere in emendando quodam loco è primò eorundem librorum: ubi de Iamidarum familia mentio est. eum enim Marsus & probè ac incorruptè scriptum repererat, & eruditè interpretatus erat, adducto eo ipso Pindari loco, quem adduxit postea Victorius. Iniquum autem puto, quenquam sua laude fraudari: ideoque verum harum emendationum auctorem indicaui. neque dubito, quin Victorius ipse, quem ut insigniter eruditum esse video, ita insigniter probum & planè ingenuum esse audio, si & hæc, & alia quædam, quæ ut noua profert, ab aliis notata sciuisset, aut non attigisset, aut suis auctoribus accepta retulisset. quod idem mihi etiam de aliis quibusdam eruditissimis hominibus facile persuadeo. Elegantem enim & liberalem doctrinam liberalis etiam natura plerumq. comitatur.

Cur Tibullus porcum hostiam mysticam dixerit.

CAPVT VII.

NON fatis, quod sciam, à quoquam explicatum est, cur Tibullus porcum hostiam mysticam vocauerit, eo versu,

Hostiaq; è plena mystica porcus hara.

quin etiam eius rei ignoratione, in quibusdam libris è